

A papság megalapítása

***Kulcsvers: "Áron és fiai derekára tekerjétek a szíjakat, és tegyétek rájuk a különleges fejfedőket. Akkor a papság joga örökre az övék lesz a törvény szerint. Így fogjátok felszentelni Áront és fiait".
2Mózes 29:9***

***Válogatott Szentírás:
2Mózes 29:1-9 és 35-37***

A Kivonulás könyvének nagy része Izrael sátrának felállításával foglalkozik. Isten megparancsolta, hogy a vallási év első napjára, azaz körülbelül tizenkét hónappal az izraeliták Egyiptomból való kivonulása utánra teljesen felépüljön. Arról is tájékoztatta Mózes, hogy az egyes berendezési tárgyakat hol kell elhelyezni. 2Mózes 40:1-8

Isten hűséges szolgájaként Mózes pontosan úgy hajtotta végre a kapott parancsokat, ahogyan azt utasították. (16-33. versek). A Szentírás tájékoztat minket arról, hogy az Izrael istentiszteleti

központjához kapcsolódó látható sátor olyan mennyei valóságokat képviselt, amelyek a jelenlegi evangéliumi korszak egyházára, valamint a jövőben az egész emberi családra vonatkoznak. Zsidók 9:23-28; Jelenések 21:1-5.

Ezenkívül utasításokat adtak Áron és fiai felkenésére, hogy a sátorral kapcsolatos papi szolgálatot végezzenek. Ezen utasítások között szerepeltek az Izrael papságának felszentelési szertartására és beiktatására vonatkozó részletek is. 2Mózes 40:13-15; 3Mózes 8. és 9. fejezete.

Isten utasítására részletes szertartást alkalmaztak az izraeli papság hivatalba lépésével kapcsolatban. Mivel az apostol azt mondja, hogy az Izráellel kapcsolatos intézkedések "az eljövendő jó dolgok árnyékát" jelentették, joggal vonhatunk le olyan tanulságokat ebből a felszentelési szertartásból, amelyek segíthetnek abban, hogy jobban megértsük, mit is jelent valójában a Mester - a nagyobb Melkisedek pap - követőjének lenni. Zsidók 10:1; 5:5-6.

Áron és fiai felszentelési szertartása hét napig tartott. (3Mózes 8:33). A hetes számot a Bibliában arra használják, hogy az egészet, vagy annak teljességét

jelképezze, amire vonatkozik. A hétnapos felszentelés tehát nagyon erőteljesen azt a tényt képezné le, hogy Jézus, a nagyobb főpap és az ő lábán járó követői, az alispánok felszentelése olyasvalami, ami az élet minden területét érinti, és örökké tart.

Amint már említettük, Izrael papjai voltak azok, akik által Isten kiosztotta áldásait Izraelnek, és irányította őket a saját magára vonatkozó dolgokban. Így a nagyobb Melkizedek papság leendő tagjainak, akik teljesen Istennek szentelik magukat, szintén fel kell ismerniük és értékelniük kell Isten örök szándékát, hogy elhívja őket erre a kivételezett pozícióra. Ők a "királyi papság" részévé válnak, amely Isten eljövendő királyságában az egész emberiségnek áldásokat fog osztogatni.

"Ha a tökéletességet el lehetett volna érni a lévita papságon keresztül... miért volt még mindig szükség egy másik papra, aki Melkizedek rendjébe tartozik, nem pedig Áron rendjébe?". Mert amikor a papság megváltozik, a törvényt is meg kell változtatni. Az, akiről ezeket a dolgokat mondják, egy másik törzshöz tartozott, és abból a törzsből soha senki nem szolgált az oltárnál. Mert világos, hogy Urunk

Júdából származott, és e törzsre vonatkozóan Mózes nem mondott semmit a papokról... ... Megjelenik egy másik pap mint Melkizedek, aki nem a származására vonatkozó előírás alapján lett pap, hanem az elpusztíthatatlan élet ereje alapján. Ugyanis kijelentették: "Pap vagy örökké, Melkizedek rendje szerint". Zsidókhöz írt levél 7:11-17